

HAR SYNEN PÅ HÄSTEN ÄNDRATS?

”Dagens bästa hästar kommer om tio år att vara medelbra”. Så sade Hans Barkevall 1997, när han var på vår kursgård och hade en kurs i exteriörbedömning av häst. Jag vet fortfarande inte vad han menade.

Även inom friidrotten växlar mästarna men resultaten i till exempel höjdhopp, längdhopp och löpning har genom åren inte förbättrats så mycket, så att de som var bäst för tio år sedan skulle ha varit medelbra nu. Vissa sporter har hjälp av redskap och ”hemliga” kunskaper, vilka naturligtvis kan förbättra den individuella prestationen, till exempel skidorna och vällan vid årets skid-VM.

Vad är det då som så dramatiskt har förbättrat dagens elithästar? Hur kan en duktig dansk ryttare säga att gårdagens mästare Marzog inte skulle ha så mycket att sätta emot Matiné som nutida exempel? Är det vår syn på rörelsemekanik som har förändrats?

Eric Lette sade i en artikel i Ridsport 2001 att ”hästarna håller på att tappa lite av förmågan till längning. Idag är det ofta en fråga om en större mellantrav”. Och idag år 2011 har den onekligen blivit ännu större (min kommentar).

Numera ser vi ofta överrörliga hästar med en mekanik i kroppen som många gillar. Man får anta att duktiga ryttare kan sätta bakben på dessa hästar, så att de blir balanserade och spänstiga och inte bara överrörliga. Men på varje elithäst föds det upp ett stort antal ”vanliga” hästar. Dessa hästar ser man aldrig på clinics eftersom en proffsryttare inte satsar på en sådan häst. Dessa hästar kanske aldrig får den hjälp som de behöver.

Då kommer vi in på nästa kapitel. Man har tydligen börjat ”tumma” på det här med klassisk ridning. En del rider öppet så kallad LDR (low, deep and round). Man ser ofta bilder i RIDSPORT från välbesökta clinics, där hästarna av något skäl inte bär upp sitt huvud längre. I och för sig betonar man att hästen ska ha en bibehållen aktivitet i bakben och rygg, och troligen är dessa hästar väldigt liksidiga för att de ska satsas på. Men går vi tillbaka till de ”vanliga” hästarna med de mindre erfarna ryttarna och dessa ryttare tar efter ”elitmönstret”, så kommer dessa hästar troligen inte att må så bra i kroppen.

Jag plockade fram en gammal artikel från Ridsport nr 8/2009. Den är skriven av Bo Tibblin och är väldigt bra. Han sammanfattar artikeln med att betona ”dressyren befinner sig i ett vägskäl, där en väg leder till bibehållande av de klassiska idealen och en till en inriktning, där hästen mer betraktas som ett idrottsredskap”. Hur vill vi ha det?

Jag har en idol – engelskan Laura Bechtolsheimer. Hon tränar för Klaus Balkenhol och har Steffen Peters som ryttarfavorit.

Maggi v. Wachenfeldt

KINDA HÄST